

ταύτη τὴν διάβασιν τῆς «Ἀφροδίτης» διὰ τοῦ ἡλίου, ἀνεγνώρισε δὲ τὰ παράλια τῆς Νέας Ζηλανδίας.

Ὁ Κοὺκ ἐπέστρεψεν εἰς Εὐρώπην διὰ τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ἐνῶ δὲ ἔπλεε πρὸς νότον τῆς Αὐστραλίας, ἡ «Endeavour» παρ' ὀλίγον συνετρέβετο ἐπὶ τινος ὑφάλου. Σωθῆς ὅμως ὁ μέγας Ἀγγλος πλοίαρχος ἔλαβε κατοχὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ βασιλέως Γεωργίου Γ' τῆς παραλίας ταύτης, ἧς ἐχάραξε τὸν χάρτην ὀνομάσας αὐτὴν Νέαν Οὐαλλίαν.

Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ περιήγησιν, διακρίσασαν τρία ἔτη, ὁ Κοὺκ εἶχεν ἐντολὴν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς Αὐστραλίας· δύο πλοῖα ἐδόθησαν αὐτῷ, ἡ Resolution καὶ ἡ Adventure, ἐπροχώρησε δὲ μέχρι τοῦ 71^ο νοτίου πλάτους. Ἀνακαλύψας τὴν Νέαν Καληδονίαν καὶ περιελθὼν τὰς Νέας Ἑβρίδας, ἔφερεν εἰς τὴν πατρίδα του ἀπείρους ἐπιστημονικὰς πληροφορίας περὶ τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἶχε προσεγγίσει, καὶ περὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν, τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.

Τῷ 1776 ὁ διάσημος ναύτης ἐπεχείρησε τρίτην περιήγησιν, ὅπως βεβαιωθῆ ἂν ὑπῆρχε συγκοινωνία μεταξύ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας διὰ τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Περιπλεύσας τὸν Νέον Κόσμον ἔφθασεν εἰς τὴν βορειοδυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀμερικῆς καὶ προσεπάθησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Οὐδσονίον κόλπον διὰ τοῦ Βεργίγιου πορθμοῦ, ἀλλ' ἀπήντησεν αἰφνης πεδιάδα πάγου. Ὁ Κοὺκ ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν παραλίαν, ἔπλευσε πρὸς τὰς Σανδιχίους νήσους, σκοπεύων νὰ διέλθῃ ἐκεῖ τὸν χειμῶνα, φθάσας δὲ εἰς τὴν νῆσον Owhyhee προσωρμίσθη εἰς ὄρμον τινα, ὅπου περιέμενεν αὐτὸν πρόωρος θάνατος.

Ὁ Κοὺκ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ συνῆψαν σχέσεις μετὰ τῶν ἐγχωρίων. «Οὐδέποτε εἶδον, λέγει ὁ Κοὺκ, λαοὺς ἀγρίους ἔχοντας ὡς αὐτοὶ ἐλαχίστην δυσπιστίαν καὶ μεγίστην ἐλευθεριότητα ἤθους. Ἔστειλλον εἰς τὰ πλοῖα τὰ εἶδη τὰ ὅποια ἐπεθύμουν νὰ πωλήσωσι, καὶ ἤρχοντο ἔπειτα οἱ ἴδιοι ὅπως συντελέσωσι τὰς συμφωνίας. Προσθετόν δὲ πρὸς τιμὴν αὐτῶν, ὅτι οὐδὲ ἅπαξ ἐπειράθησαν νὰ μᾶς ἐξαπατήσωσιν εἰς τὰς γινομένας συναλλαγὰς».

Δυστυχῶς αἱ φιλικαὶ αὐταὶ διαθέσεις δὲν διήρκεσαν ἐπὶ πολὺ. Ἡ ἀμοιβαία ἡσυχία διαταράχθη διὰ κλοπῶν, συνεπεία δὲ συζητήσεων οἱ ἐγχώριοι ἔγιναν ἀπειλητικοί. Ἡμέραν τινα λαβόντες λίθους προσεπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσι συγκοινωνίους τῶν τινας νὰ βοηθήσωσι τοὺς Ἀγγλοὺς ἐπιβιβάζοντας κἀδους ὕδατος. Ὁ Κοὺκ μαθὼν τοῦτο διέταξε νὰ πυροβολήσωσι κατὰ τῶν ἀγρίων διὰ σφαιρῶν, ἀλλ' οὗτοι ῥίπτοντες κατὰ τῶν Ἀγγλῶν χάλιαζαν πετρῶν ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ φύγωσι κολυμβῶντες, καὶ κατέλαβον τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν λέμβον. Ὁ Κοὺκ ἀκούων τὰ

διατρέξαντα ἀνεφώνησε· «Φοβοῦμαι ὅτι οἱ νησιῶται οὗτοι θὰ μὲ ἀναγκάσωσι νὰ λάβω βίαια μέτρα, δὲν πρέπει νὰ νομίζωσιν ὅτι ὑπερίσχυσαν ἡμῶν». Τὴν ἐπαύριον ἀπεφάσισε νὰ ἀποβιβάσθῃ καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὸ πλοῖόν του τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἐπισημοτέρους ἐκ τῶν ἀρχηγῶν, καὶ νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς ὡς ὀμήρους, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ αὐτῷ ἡ λέμβος. Ἀποβιβάσθεις μετ' ἐνὸς ἀξιωματικοῦ καὶ μετ' ἐννέα ναυτῶν, περιεκυκλώθη μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ ἐχθρικοῦ πλήθους. Εἰς τῶν ἐγχωρίων ἐτόλμησε νὰ ἀπειλήσῃ τὸν Κοὺκ, ὅστις ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ. Οἱ ἐγχώριοι ὤρμησαν τότε κατὰ τῶν Ἀγγλῶν χωρὶς νὰ δώσωσιν αὐτοῖς καιρὸν νὰ γεμισώσιν ἐκ νέου τὰ ὄπλα των. Ὁ Κοὺκ θαυμαστὴν ἀποδείχας ἀταραξίαν, ἠθέλησε νὰ ὑποχωρήσῃ μετὰ τῶν ἀνδρῶν του, ἐνόσω δὲ προσέβλεπε τοὺς ἐγχωρίους, οὐδέεις ἐτόλμησε νὰ τὸν κακοποιήσῃ, καθότι τὸν ἐθεώρουν ὡς ἀνώτερόν τι ὄν· ἀλλ' εὐθύς ὡς πλησιάζων ἤδη εἰς τὴν παραλίαν ἐστράφη ὅπως δώσῃ διαταγὰς εἰς τοὺς ναύτας, ἐτρώθη ὀπισθεν δι' ἐγγχειριδίου καὶ ἔπεσε πρηνῆς εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ ἄγριοι βλέποντες αὐτὸν πεσόντα ἀνέκραζαν ἐκ τῆς χαρᾶς, ἀναλαβόντες δὲ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸ ἠκρωτηριασμένον αὐτοῦ σῶμα, τὸ ἔσυραν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τύπτοντες αὐτὸ, ἀφοῦ οὐδὲν ἦτο ἤδη ἢ ἄπνον πετῶμα.

Οὗτος ἀπέθανεν ὁ πλοίαρχος Κοὺκ ὁ περιώνυμος θαλασσοπόρος, ὅστις μετὰ τὸν Κολόμβον ἐγένετο ἴσως παντὸς ἄλλου περιφημότερος. Ἡ φήμη, ἣν δικαίως ἀπέκτησεν εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Οὐδέποτε βίος κατηναλώθη χρησιμώτερον ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἐπιστήμης. Ὁ Κοὺκ ἐφαίνετο ὡσεὶ προορισθεὶς εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ. Ἡ φύσις τὸν ἐπροίκισε διὰ σωματικῆς βίωμης ἡρακλείου, εἶχε δὲ πνεῦμα ἰσχυρὸν καὶ ἀταραξίαν συνδυαζομένην μετὰ δραστηριότητος ἐπιμόνου καὶ μετὰ καρτερίας σπανίας. Ὁ Κοὺκ εἶχεν ἀνάστημα 1,79 μέτρου καὶ μορφὴν αὐστηρὰν, ἦτο δὲ σιωπηλὸς καὶ σκληρὸς καὶ ἰσχυρογνώμων, ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτος. Ὁ Dumont d'Urville εἶπε περὶ αὐτοῦ: «Εἶναι ὁ περιφημότερος θαλασσοπόρος τῶν παρελθόντων αἰῶνων καὶ τῶν μελλόντων».

ELIZA S. ΣΟΓΤΕΟΥ.

ΕΟΡΘΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

Γεγονὸς ἀρκετὰ περίεργον ἔλαβεν ἐσχάτως χώραν ἐν τῷ στάθμῳ ἵπποδρομίου δίδοντος δημοσίᾳ παραστάσεις ἐν Φιλαδελφείᾳ. Βεβαιοῦται μάλιστα ὅτι εἶνε τὸ πρῶτον τοῦτο παράδειγμα ἐλέφαντος γεννῶντος ἐν αἰχμαλωσίᾳ. Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα πῶς ἔλαβε χώραν τὸ γαρμύσσονον τοῦτο γεγονός.

Ἐκατέρωθεν τῆς αἰθούσης, ὅπου δίδονται αἱ παραστάσεις, ὑπῆρχον ἱκανοὶ ἐλέφαντες, προσδεμένοι εἰς πασσάλους· ἡ δὲ μήτηρ εἶχε τοποθετηθῆ ἀπέναντι χάρακος ἐμπεπηγμένου εἰς τὰ

ιαπωνική περιβολή, και μετ' αὐτὰ ὁ σύζυγος και οἱ λοιποὶ συγγενεῖς, ὧν οἱ ἄνδρες ἔφερον μέλαν εὐρωπαϊκὸν ἔνδυμα. Τὴν ὄλην δὲ πομπὴν ἔκλειε τὸ κατόπιν ἐρχόμενον ἐν ἀμάξαις μέγα πλῆθος τῶν συνοδουμένων τὸν νεκρὸν, ὅπερ περιελάμβανε τὴν ἐγκριτωτέρην μερίδα τῆς πρωτευούσης, και ἐν ᾧ ὑπῆρχον πολλοὶ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ και πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ. Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπὴ βραδέως κινουμένη ἐχειρίσθη δύο ὄλας ὥρας μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Ἐνταῦθα παρὰ τὸν ἀνοικτὸν τάφον εἶχεν ἀνεγερθῆ μεγάλη ἐπιμύκηκος ξυλίνη στοὰ ἐστεγασμένη, ἣτις ἐκαλύπτετο διὰ μεγάλων σινδόνων φερουσῶν τὰ χρώματα και ἐμβλήματα τῆς οἰκογενείας. Εἰς τὴν στοὰν ταύτην εἰσῆλθεν ἡ ἐπικηδεῖος πομπή. Εἰς τὸ ἀνώτατον αὐτῆς μέρος κατετέθη ἡ σορὸς, ἣς δεξιῇ μὲν ἔλαβον θέσιν οἱ ἱερεῖς και ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια, ἀριστερᾷ δὲ οἱ παρόντες ἐκ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος μετὰ τῶν κυριῶν αὐτῶν, οἱ ὑπουργοὶ και οἱ ἐπισημότατοι τῶν ἐν ἰαπωνικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀλλοδαπῶν. Καθ' ὄλην τὸ λοιπὸν μῆκος τῆς στοᾶς ὑπῆρχον ἐκατέρωθεν σειραὶ ἑδρῶν, ἐφ' ὧν ἐκάθησαν οἱ λοιποὶ τῆς κηδείας. Ἐν τῷ μέσῳ ἀφῆθη ἱκανὸν διάστημα, ἐν ᾧ ἐκατέρωθεν ἐσήθησαν αἱ μεγάλαις κεκλιναὶ ἀνθοδέσμαις και τὰ φέροντα τὰς σημαίας κοντάρια· ὁ δὲ ἀμέσως πρὸς τὴν σορὸν χωρὸς ἦτο κεκαλυμμένος διὰ λευκῶν ψαθῶν. Ἄμα ὡς πάντες ἔλαβον θέσιν ἐν τῇ στοᾷ, ἤρξατο ἡ παρὰ τὸν τάφον νεκρώσιμος τελετὴ διὰ πενήμιτου πάλιν μελωδίας τῶν ἀλητῶν. Ἀμέσως δὲ ἐπλησίασαν βραδέως και σεμνοπρεπῶς οἱ ἱερεῖς, οἵτινες μετέβηον πρὸς ἀλλήλους ἐδέσματα διαφόρων εἰδῶν, ἅτινα, ἐπὶ μικρῶν τραπέζιων τιθέμενα κατὰ τὸ ἰαπωνικὸν ἔθος, ἐτοποθετοῦντο ἐπὶ μεγάλης πρὸ τῆς σοροῦ κειμένης τραπέζης. Μεταξὺ τούτων ὑπῆρχον ἐν ἀφθονίᾳ ὀρύζιον, ἰχθύς, λαχανικὰ και ὀπώρα παντὸς εἶδους, πάντα ἐν φυσικῇ καταστάσει· ἄνηθ δὲ εἰς μικρὰς ἀνθοδόχας ἐχρησίμευον εἰς διακόσμησιν τῆς τραπέζης. Ἡ τῶν ἐδεσμάτων παράθεσις κατὰ τὰς κηδείας εἶνε ἀρχαῖον ἰαπωνικὸν ἔθος, εὐνόητος δὲ ἡ σημασία αὐτῆς· ἀλλ' ὅμως τὰ ἐδέσματα δὲν ἐναποτίθενται εἰς τὸν τάφον, ἀλλὰ μετὰ τὴν κηδείαν διαμοιρᾶζονται εἰς τοὺς πτωχοὺς. Τούτων γενομένων, ὁ πρωθιερεὺς ἀνέγνωσεν, ἰστάμενος πρὸ τῆς σοροῦ, μικρὸν ἐπιτάφιον, οὗτινος ὡς ἀδαεῖς τῆς ἰαπωνικῆς οὐδὲν δυστυχῶς ἠδυνήθημεν νὰ ἐνοήσωμεν, ἀλλ' ὅστις βεβαίως ἦτο περιγραφή τοῦ βίου και τῶν ἀρετῶν τῆς μεταστάτης. Μετὰ δὲ τὸν λόγον ἀπήγγειλε βραχείας τινὰς εὐχὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποῖαν ἐκρότε τις χεῖρας κατὰ ἰαπωνικὸν ἔθος. Εἶνε δὲ τοῦτο γενικὸν ἐν Ἰαπωνίᾳ, και πᾶς Ἰάπων κατὰ τὴν προσευχὴν αὐτοῦ κροτεῖ τὰς χεῖρας, ἵνα ἐλύσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν προσοχὴν τῆς θεότητος. Μετὰ τοῦτο ἐπλησίασαν οἱ πενθοῦντες, οἵτινες βαθείως ὑποκλιόμενοι κατέθετον ἄνηθ και

κλάδους θάλλοντας πρὸ τῆς σοροῦ, δεῖγμα τελευταῖον ἀγάπης εἰς τὴν μνήμην τῆς θανούσης. Εἶνε τοῦτο ἔθος ἀνάλογον πρὸς τὸ ἡμέτερον, καθ' ὃ βίπτουμεν εἰς τὸν τάφον ἄνηθ ἢ δραγματὴν χρώματος. Προσῆλθον δὲ ἱνακαταθέσωσι τὰ ἄνηθ κατὰ τάξιν πρῶτον οἱ ἱερεῖς, και μετ' αὐτοὺς τὰ τέκνα τῆς ἀποθανούσης, εἶτα ὁ σύζυγος, οἱ συγγενεῖς, οἱ ὑπουργοὶ και τελευταῖον τὸ λοιπὸν πλῆθος τῶν παρίσταμένων. Οὕτως ἐπερατώθη ἡ κηδεία, λίαν ἀξιοπρεπὴς ἐν πᾶσι γενομένη· οἱ δὲ μετασχόντες αὐτῆς κατέλιπον τὸν τόπον δεχόμενοι κατὰ τὴν ἐκ τῆς στοᾶς ἐξῆδον τὰς εὐχαριστίας τῆς οἰκογενείας. Ἡ εἰς τὸν τάφον κατάθεσις τῆς σοροῦ γίνεται ἄνευ τινὸς διατυπώσεως, δὲν εἶνε δὲ σύνηθες νὰ παρίστανται κατ' αὐτὴν οἱ τὴν κηδείαν συνοδεύσαντες».

K.

ΟΙΚΙΑΙ ΕΚ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε γόνιμος εἰς ἐκτάτους ἐφευρέσεις. Ἡ νεωτέρα πασῶν και περιεργότερα εἶνε ἡ χρησιμοποίησις τοῦ βάμβακος ὡς οἰκοδομησίμου ὕλης, και ἡ κατασκευὴ ξύλων τεχνητῶν.

Και ἀληθῶς πρόκειται αὐτὸ τοῦτο περὶ οἰκοδομῆς οἰκιῶν ἐκ βάμβακος. Ἡ νέκ αὕτη ἀνακάλυψις ἔλαβεν ἤδη τὸ κύρος τῆς πείρας και ὄλα τὰ πιστοποιητικὰ διπλώματα. Πρὸς τὸ ἐκσκοπὸν τοῦτον γίνεται χρῆσις βάμβακος πρασίνου τῆς κατωτέρας ποιότητος, τῶν ἐν τοῖς ἀγροῦς ἀπομειναρίων, και τῶν ἀποκοσινιδίων τῶν ἐργοστασιῶν, και ἐν γένει πάσης ὕλης βαμβακίνης ἀπερῆμένης, ἣν ἀπαξιόουσι νὰ συλλέξωσι και αὐτοὶ οἱ χαρτοποιοὶ. Ἐκ τούτων δὲ πάντων κατασκευάζεται μᾶζα ἔχουσα ὄλην τὴν στερεότητα τοῦ λίθου.

Ἀκολούθως ὁ οἰκοδομησίμος οὗτος βάμβαξ περιελβεῖται ἐξῶθεν μὲ οὐσίαν τινὰ, ἣτις καθιστᾷ αὐτὸν ἀδιάβροχον. Διὰ νὰ κτίσῃ δὲ τις ἐκ τῆς οὕτω παρασκευαζομένης ὕλης οἰκίαν ἀπὸ θεμελίων μέχρι στέγης, χρειάζεται τὸ ἡμισυ τοῦ χρόνου ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ νὰ κτισθῇ αὕτη αὕτη ἢ οἰκία ἐκ πλίνθων. Εἶνε δὲ ἡ βαμβακόκτιστος αὕτη οἰκία ἀσφαλῆς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ἐπίσης στερεὰ ὡς και ἡ ἐκ λίθων και τρις εὐθηνοτέρα.

Τὰ ξυλώματα τῆς οἰκίας ταύτης γίνονται ἀπὸ σίτινον ἄχυρον. Τὸ τεχνητὸν ξύλον, ὑπερβαλλόντως στερεὸν, κατασκευάζεται ὡς ἐξῆς: Κατ' ἀρχὰς τὸ ἄχυρον μετασχηματίζεται εἰς φύλλα χάρτου χοιδοῦ μὲ τὰ συνήθη μέσα τῶν χαρτοποιῶν, ἀκολούθως δ' οἱ χάρται οὗτοι συμπιληθέντες ποτίζονται μὲ διάλυσιν ἰδιάν, ἣτις ἀποσκληρύνει τὰς ἰνὰς των. Ἀρκεῖ δ' ἔπειτα νὰ διελασθῇ ἡ ὕλη αὕτη διὰ τῆς μηχανῆς, δι' ἣς κατασκευάζουσι τὰ ἐλάσματα, ὅπως ἀποκτήσῃ ὄλας τὰς ιδιότητας τῆς κοινῆς οἰκοδομησίμου ξυλείας. Δι' ἄλλης δὲ πάλιν χημικῆς παρασκευῆς ἡ ὕλη αὕτη καθίσταται και ἀδιάβροχος και εἰς ἄκρον δύσπλεκτος.